Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - - - $6.00
Za pol leta - - - - - $3.00
Za New York celo leto - $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—3878 | Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870 | TELEFON: CHelsea 3—3878

NO. 66. — ŠTEV. 66. | NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 21, 1934. — SREDA, 21. MARCA 1934 | VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

ROOSEVELT PREPREČIL STAVKO V AVTO-INDUSTRIJI

INDUSTRIJALCI IN DELAVCI SO V ZADNJEM TRENUTKU UPOŠTEVALI NJEGOVO SVARILO

Industrijalni diktator Johnson je pozval delodajalce, naj se udeleže konference s predsednikom Roosveltom. — Weirton Steel Company obtožena zaradi omalovaževanja NRA. — Predsednikova brzojavka. — Ustavno povelje proti odpuščanju delavcev.

Boj med kapitalom in delom, ki bi se imel začeti v avtomobilski industriji danes dopoldne ob devetih, je bil včeraj preprečen. Preprečil ga je predsednik Roosevelt.

Organizirane delavce avtomobilske industrije je pozval, naj v javnem interesu odgode napovedani štrajk.

Zastopnikom avtomobilskih magnatov, ki zborujejo v New Yorku, je sporočil industrijalni ravnatelj Hugh S. Johnson, da hoče predsednik govoriti z njimi.

Ko je dospel poziv iz Bele hiše, so se začeli posvetovati člani izvršilnega odseka organiziranih delavcev. Posvetovanje se je vršilo v Pontiac, Mich.

Pol ure nato je bilo sklenjeno, da bodo delavci ugodili želji predsednika Roosevelta.

Narodna avtomobilska trgovska zbornica je istočasno izjavila, da bo poslala poseben odbor v Belo hišo.

Predno je izdal predsednik Roosevelt svoj poziv, se je zdelo, da je štrajk v avtomobilski industriji neizogiben. Niti zastopniki industrijalcev, niti zastopniki organiziranih delavcev niso hoteli popustiti.

Včeraj dopoldne je obiskala generala Johnsona v hotelu Waldorf Astoria deputacija ravnateljskega sveta avtomobilske trgovske zbornice. Ker uspeh posvetovanja ni bil objavljen, je bilo jasno, da niso prišli do nikakega bistvenega zaključka.

Potem se je vršila pet ur trajajoča seja ravnateljskega sveta. Pozneje je bilo objavljeno, da se bo na željo predsednika Roosevelta še nocoj podala posebna deputacija v Washington.

Še bolj hitro nego delodajalci so se zastopniki strokovnih organizacij odzvali predsednikovemu pozivu.

Komaj je dospela brzojavka iz Bele hiše, je že brzojavil predsednik American Federation of Labor, William Green, Williamu Collinsu, ki mu je poverjeno strokovno organiziranje v detroitskem okraju, da je najbolje v interesu delavcev, ako izpolnejo željo predsednika Roosevelta.

Collins je odbrzojavil, da bo strokovnim uradnikom pripročil, naj se bavijo s položajem v predsednikovem zmislu.

Par ur pozneje je bil predsednikov predlog glede premirja soglasno sprejet.

Če ne varjajo znamenja, bodo tudi delavci Fisher Body Company in Winton Engine Company v Clevelandu sledili vzgledu detroitskih delavcev ter glasovali za odgoditev štrajka. Collins je priporočil strokovnim uradnikom v Clevelandu, naj počakajo izida washingtonske konference.

Vlada se je pa tudi na drugih frontah začela boriti proti stavkarskemu razpoloženju.

V zveznem sodišču v Delaware je bil naperjen proces proti Weirton Steel Co., zaradi omalovaževanja NRA določb.

Nadalje je bilo izdano ustavno povelje, ker je družba odpustila nekaj delavcev, ki so se pridružili strokovni organizaciji.

V kongresu se je pojavila zahteva, naj poseben odbor preišče delavske razmere v avto-industriji.

Brzojavka, ki jo je poslal predsednik delavcem, zaposlenim v avto-industriji, se glasi: —

— V javnem interes sem prisiljen pozvati vas, da odgodite napovedani štrajk za toliko časa, da se bo sestala v Washingtonu konferenca, čije svrha bo uravnati obstoječe razlike. Konferenca naj se sestane v četrtek. Prosim, odgovorite mi takoj.

Nezadovoljstvo med delavci v Ohio

CUMMINGS STOPA NA PRSTE ZLOČINCEM

Zahteva nove zvezne postave proti zločincem. Če pobegnejo v drugo državo, jih je težko zasledovati.

Washington, D. C., 20. marca. Generalni pravdnik Cummings je pred pravdnim odborom senata izjavil, da je zločinstvo v Združenih državah zavzelo tak obseg, da je v deželi več zločincev, kot pa šteje vojakov zvezna armada in mornarica. Za to je v imenu vlade zahteval novo postavno orožje, s katerim bo mogoče zločinstvo pobiti in iztrebiti.

Cummings je senatnemu odboru navedel Dillingerjev, Touhyjev in Caponijev slučaj ter je prosil, da bi kongres sprejel šest novih postav, s katerimi bi bilo zvezni vladi dano v roke isto orožje, kot se ga poslužujejo gangsterji, namreč strojnih pušk in revolverjev.

Cummings je dalje rekel, da zvezna vlada ne namerava krajšati pravic posameznim državam, da pa tudi ni samo dolžnost držav, da vzdržujejo red in mir na raznih krajih zvezne države.

— Oni zločinci, — je rekel Cummings, — ki se živijo z grožnjami, izsiljevanjem in nasilstvom, in ki se okoriščajo nagih prometnih sredstve, da s pozorišča svojega zločina naglo zbože iz ene države v drugo, zaslužijo po mojem mnenju pozornost zveznih oblasti.

Senatni odbor je pazno poslušal Cummingsova izvajanja, tekom katerih je navedel več zločinskih tolp, s katerimi je vlada v boju. Rekel je, da je Touhyjeva tolpa znana, ker je ljudi mučila, medtem ko je Caponijeva skupina katero v Caponijevi odsotnosti vodi Murray Humphrey, na mnogo višjem stališču.

STRAŠEN SAMOMOR ŽENSKE

Cleveland, Ohio, 20. marca. — 57-letna samska Rose Brown se je v svojem stanovanju zaprla v omaro, si polila obleko s petrolejem in zažgala. Revščina in bolezen sta jo pognali v smrt.

POŽAR ZAHTEVAL OSEM ŽRTEV

Fayetteville, N. C., 20. marca. Zamorec Arthur McCrae in sedem zamorskih deklet je zgorelo, ko je izbruhnil požar v neki samotni hiši.

GROZNA NESREČA V JUGOSLAVIJI

Beograd, Jugoslavija, 20. marca. — V kamnolomu pri Baniei v bližini albanske meje se je danes posula zemlja in pokopala pod seboj trideset delavcev. Reševalci so se takoj podali na delo, pa je le malo upanja, da bi koga živega rešili.

SLOVO MATERE OD UMORJENIH OTROČIČEV

Štirje otroci, katere je oče umoril, so bili pokopani. — Iskanje zblaznelega očeta brezuspešno.

V ponedeljek je bilo v cerkvi sv. Luke v Bronxu opravljeno mrtvaško opravilo za štiri majhne sestre, katere je njih nečloveški oče v napadu verske blaznosti v soboto umoril s tem, da jim je s kladivom razbil glave.

Neizmerno žalosten je bil pogled na nesrečno mater nedolžnih žrtev, 30 let staro Mrs. Margaret McHale, ko je stopila v spremstvu dveh detektivov v božjo hišo, kjer so stale 4 bele krste. Omahujočih korakov stopi h krstam, nato pa se zgrudi pred krsto svoje štiriletne hčerke Helene in zajoka: "Uboga Helen, sedaj ne boš več hodila za mene v trgovino. O, zakaj nisem tudi jaz šla z vami!"

Pogreb in pokop na pokopališču St. Raymond je omogočil in preskrbel župnik Robert B. Mulcahey. Detektivi so za ženo nabrali $150. Mrs. McHale stanuje pri svojem bratrancu Dennisu Canny.

Iskanje po McHaleju je bilo do sedaj brezuspešno. Policija je mnenja, da si je na kak način končal življenje. Kot je dosedanja preiskava dognala, je McHale nekaj dni pred vojim zločinom sežgal družinsko sveto pismo. McHale je bil že nekoč zaradi svojega duševnega stanja v bolnišnici na Wards Islandu.

AMERIŠKI POSLANIK V DUBLINU

Dublin, Irska, 20. marca. — S posebnim vlakom je dospel danes sem novi ameriški poslanik za svobodno irsko državo, W. W. McDowell. Sprejeli so ga razni vladni zastopniki ter tajnik predsednika de Valere.

NEMČIJA BO RAZŠIRILA MEJE

Berlin, Nemčija, 20. marca. — V svojem govoru v Monakovem je kancler Adolf Hitler pred nazijsko "staro gardo" rekel, da bo Nemčija ob svojem času premenila svoje meje. Na tem zborovanju so bili navzoči samo oni nazijci, ki so pripadli k stranki, predno je Hitler postal kancler.

— Zemljevid Nemčije se je vedno menjal, — je rekel Hitler, — in se bo menjal, dokler ni združen ves nemški narod. Narodni socijalizem je ločil vero od države. Duhovniki sedaj niso več v politiki. Sedaj pridigujejo po cerkvah, toda ne več po zborovalnih dvoranah.

DVA KOMUNISTA USMRČENA

Koenigsberg, Nemčija, 20. marca. — Davi sta bila usmrčena komunista Fritz Langer in Walter Seidemann.

Obsojena sta bila na smrt, ker sta 10. julija 1933 usmrtila nekega Hitlerjevega pristaša.

STAVISKIJEV ŠKANDAL V NOVI LUČI

Pariški list je najel najboljše angleške detektive.—Tudi v Švici so sledovi tega škandala.

Pariz, Francija, 20. marca. — List "Paris-Soir" je, ker je prepričan, da francoska policija ne more ali pa noče najti morilcev sodnika Alberta Prince, ki je bil važna priča pri preiskavi Staviskijevega škandala, naznanil, da je pričel neodvisno preiskavo.

Sodnik Prince je bil pred enim mesecem najden mrtev na železniški progi blizu Dijona.

"Paris-Soir", ki je največji francoski list, je naznanil, da je najel tri najboljše angleške zasledovalce zločincev: Sir Basila Thomsona, ki je bila načelnik poizvedovalne službe v svetovni vojni, Alfreda C. Collinsa, bivšega nadzornika Scotland Yarda in J. W. Wesheya, ki je znan pod imenom "železni mož" pri Scotland Yordu. Njim pomagata dva francoska pisatelja detektivskih povesti, Geo. Simenon in Andre Gaston Leroux.

Vseh pet mož je že na delu. Sestali so se v Dijonu ter so preiskali prostor, kjer je bilo najdeno truplo sodnika Prince, čez katerega je vozilo več vlakov.

Njihovo delo je zelo otežkočeno, ker je poteklo že toliko časa po najdbi Princeovega trupla. Do sedaj še ni bilo mogoče najti nikakega sledu o morilcih.

Mnogi Francozi sumničijo francosko tajno službo (Surete Generale), da je sama zapletena v Staviskijevo afero in mogoče celo v Princeov umor, vsled česar se ne potrudi, da bi našla morilce.

Med tem pa je bila najdena sled Staviskijevih goljufij, ki pelje v Švico. V neki banki v Ženevi je bilo najdenih izplaanih čekov v znesku 30,000,000 frankov.

INDIJANCI UMORILI ŠEST DELAVCEV

Rio de Janeiro, Brazilija, 20. marca. — Časopis "Anoite" poroča danes iz Manosa, da so Indijanci zvabili šest plantažnih delavcev na samotni prostor in jih umorili. Pozneje so napadli delavsko taborišče, odnesli vse, kar je bilo količkaj vredno ter taborišče zažgali.

OBSODBA RUSKIH INŽINIRJEV

Moskva, Rusija, 20. marca. — Dva inžinirja podulične železnice v Moskvi sta bila obsojena na smrt, ker jima je bilo dokazano, da sta zakrivila, da sta se trčila 2 vlaka 4. marca.

En vlak se je vstavil zaradi pokvarjenih zavor, drugi pa je zavozil vanj ter prevrnil zadnja dva voza. Eden inžinir je bil star samo 21 let.

V zadnjem času se je na železnicah pripetilo več nesreč, vsled česar je državni pravdnik pričel veliko kampanjo, s katero hoče pri železniškem obratu odpraviti vsako površnost in brezbrižnost.

NA TISOČE DELAVCEV JE PRIPRAVLJENIH NA ŠTRAJK

CLEVELAND, O., 20. marca. — Po industrijskih središčih severovzhodnega dela države Ohio se med delavci naglo širi velika nezadovoljnost in v Clevelandu je zastavkalo več sto delavcev, več tisoč pa je pripravljenih zastavkati v Clevelandu, Akronu in Barbertonu.

Posebni organizator za American Federation of Labor, James P. McWeeney, prispodablja sedanji delavski položaj z dinamitno bombo, katere vrv je že prižgana.

Pri Sherwin-Williams Co. v Clevelandu je zastavkalo 400 delavcev, ker jim družba ni hotela zvišati plač. Več tisoč uslužbencev pri Fisher Body Company in General Motors Company je glasovalo, da so pripravljeni vsak čas pričeti štrajk.

Tajnik Metal Trade Council, George McKinnon je rekel, da se je 3065 delavcev pri Fisher Body Company proti samo 56 delavcem izreklo za štrajk. Ti delavci zahtevajo samo priznanje unije. Štrajk pa je bil samo odgoden, ker hočejo delavci počakati na izid konference National Labor Board z lastniki avtomobilskih tovarn.

V Akronu je 1100 unijskih delavcev pri General Rubber Company pripravljenih na štrajk, ako družba ne prizna njihove unije. Glasovanje, ki je bilo določeno za ponedeljek, je bilo odgodeno na prošnjo krajevnega Labor Boarda.

Nad 800 izmed 1000 delavcev v tovarni za vžigalice Diamond Match Company v Barbertonu se pripravlja na štrajk, ako jim družba ne zviša plač za 5 centov na uro. Ravno tako zahteva 300 delavcev pri Columbia Chemical Company in 1000 delavcev pri Babcock & Wilcox Company unijo ter v nasprotnem slučaju prete s stavko.

INSULLOVA LADJA V VELIKI NEVARNOSTI

Javnost še ne ve, kam se bo Insull zatekel, da se izogne ameriškim oblastim. — Pustolovščina ga velja nad stotisoč dolarjev.

Atene, Grška, 20. marca. — Vsled hudega viharja na Sredozemskem morju je Insullovo življenje v nevarnosti. Veliki valovi butajo ob mali tovorni parnik in najzanimivejši begunec pred roko pravice je v nevarnosti, da se mu ponovi srčni napad.

Pri svojem prvem begu na parniku Maiotis se ga je ob mirnem morju lotila morska bolezen in dobil je hud srčni napad.

Javnost radovedno razpravlja o tem, kam se bo Insull zatekel, da se izogne ameriškim oblastim, ki ga hočejo prijeti zaradi goljufije. Sodeč po smeri, v kateri vozi Maiotis, se bo Insull mogoče izkrcal v Siriji, Perziji ali Abisiniji. Drugi pa zopet pravijo, da bo sredi morja stopil na kak drug parnik, da se izogne zaledovanju neke tajinstvene jahte.

Javnost je tudi radovedno, koliko je že veljalo Insulla, odkar je iz Chicaga pobegnil v Evropo in se slednjič nastanil v Atenah. Sedanji beg ga velja nad $20,000. Bivanje v Atenah skoro poldrugo leto ga je veljalo do $80,000. Insull sicer ni zapravljivec in ni obiskoval gledališč, toda velike vsote je moral plačati odvetnikom in zdravnikom.

Pri svoje mbegu iz Aten si je lase in brke črno pobarval. Njegovi služabniki niso vedeli za njegov beg, ali pa niso hoteli vedeti. Na večer bega je njegov kuhar skuhal večerjo in njegova francoska strežnica je večerjo nesla v njegovo sobo, ko ga že več ni bilo. Strežnica je večerjo pojedla sama in je prazno posodo zopet prinesla v kuhinjo.

VOHUNSKI PAR VSE PRIZNAL

Robert Gordon Switz in njegova žena sta bila vohuna. — Preiskovalni sodnik pričakuje še več aretacij.

Pariz, Francija, 20. marca. — Mlada Amerikanca Robert Gordon Switz in njegova žena Marjorie sta v polnem obsegu priznala svojo krivdo ter povedala, v kaki vlogi sta bila zapletena v mednarodno vohunsko družbo, ki sestoji iz 40 članov.

Sodnik Benon, ki preiskuje to vohunsko afero, je rekel, da bo v kratkem aretiranih nadaljnih 15 oseb, ki so bile v zvezi s to vohunsko zaroto.

Zaslišanje Switza in njegove žene je bilo nonovljeno na podlagi novih informacij iz Helsingforsa, kjer je bilo nad 20 moških in žensk obdolženih vohunstva, med njimi tudi Arpid Jacobson, bivši učitelj v državi Michigan. Kot se zatrjuje, je ta vohunska družba dajala tajne informacije Rusiji in Nemčiji. Toda policija ni ničesar objavila o obsežnosti teh informacij.

Po več tednih sta bila Switz in njegova žena, ki prihajata iz East Orange, N. J., pripeljana vsak iz svoje celice v sodnijsko dvorano ter sta si bila postavljena nasproti.

Pri zadnjem zaslišanju je igral poglavitno vlogo nek film, ki nosi tajna znamenja. Switz pravi, da je poslal tak film v Švico nekemu prijatelju. In pravi tudi, da je njegova žena za to vedela, toda žena je rekla, da se na to ne more spominjati.

Od druge strani pa se zopet zatrjuje, da Switz in njegova žena nista ničesar priznala.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—3878

MUSSOLINI IN AVSTRIJA

Ko se je po vojni Avstrija razbila, so si večji del njenega ozemlja razdelile med seboj Čehoslovaška, Jugoslavija, Romunska in Poljska.

Ob Donavi sta ostali dve mali državici, Avstrija in Madžarska. Sosedje so ju ozkubili skoro do golega. Zadela ju je pač britka usoda premaganca.

Pod pokroviteljstvom Francije so se Čehoslovaška, Romunska in Jugoslavija združile v Malo antanto. Poljska sicer ni vključena v to zvezo, pa je navzlic temu vdana vazalka Francije.

Avstrija in Madžarska nista imeli nikjer zaslombe. Sosedje niso posebno lepo ravnali ž njima. Pritožiti se nista mogli nikamor. Ligi narodov sta sicer poslali par protestov, ki pa niso dosti zalegli, kajti v Ligi ima še vedno Francija poglavitno besedo.

Izmed premaganih držav se je najbolj povzpela Nemčija. Od začetka je Francija delala ž no kakor svinja z mehom, Hitler je pa pokazal Francozom zobe.

Mussolinijeva Italija ima na severozapadu in na vzhodu dva huda in precej nevarna nasprotnika. Na severozapadu Francijo, na vzhodu pa Jugoslavijo, ki je zaveznica Francije in članica Male antante.

Mussoliniju se je posrečilo dobiti na svojo roko Albanijo in deloma tudi Bolgarsko, ki sta sosedi Jugoslavije.

Na severu meji Italija na Avstrijo, ki kot vojaška sila sploh ne pride vpoštev.

V Avstriji se je zadnje čase bolj in bolj utrjevalo prepričanje, da bi bilo še najbolje, ako bi se mala podonavska republika priklopila Nemčiji. Hitlerjevi agentje so uspešno širili to idejo, avstrijski diktator Dollfuss se je pa začel bati za svoj stolec.

Mussoliniju bi ne bilo posebno po volji, če bi naenkrat dobil za svojo severno sosedo povečano Nemčijo.

Začela so se tajna pogajanja med Mussolinijem, avstriskim Dollfussom in madžarskim Goemboesom, ki so se izobličila v politično in gospodarsko pogodbo med Italijo, Avstrijo in Madžarsko, katera je bila v soboto podpisana v Rimu.

S tem je bil zabit klin med Malo antanto, Francija in Nemčija sta pa dobili krepko zaušnico.

Evropa se je za par mogočnih korakov približala novi vojni.

Velikonočne pošiljatve

Nikdar ni spomin na domovino in na svojce tako jasen in svetal kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikinoči nestrpno čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

Pošljite velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing Company Travel Bureau
216 West 18th Street New York, N. Y.

Dopisi.

Starkville, N. Y.

Pomlad se bliža. Sneg izginja, ptički se ženijo, pečlarji so pa sami. Rdeče hlače bom kmalu obesil na plot, ki je blizu campe.

Tukaj v campi nas je včasih pet, včasih pa samo trije. Oni, ki ima boljšo polovico, gre domov, oni, ki je pa samec, je pa tu.

Jaz opravljam kuharska dela, Hribar pomiva, Andrejče pa drva "vlečče".

V nedeljo smo jako zaposleni s pranjem umazanih cunj; vsak bi rad vroče vode.

Treba se je tudi dobro umiti in obriti. Eden se brije kar brez ogledala in reče: Bo že!

Včasi se tako vrtimo po campi, da je drug drugemu na potu. Posebno zjutraj je prav tesno. Ta išče čevlje, drugi rokavice, tretji pa pipo, kadar se odpravljamo na delo.

Živimo pa dobro. Imamo vsega nt razpolago, največ pa jaje. Z jajci se marsikaj hitro napravi. Kokoši so zopet začele nesti.

Zadnjič, ko je bil tako hud mraz, so bila tudi jajca zmrznile. Edino z dvema jajčkoma sem napravil potico, pa ni bila tako dobra kot ponavadi.

Včasih imam veliko smolo s kuhanjem, posebno s kašo, ki se kaj rada prismodi. Če je pa preveč natresem v lonec, potem sili v veliki tesnobi ven. Ubogi pečlar, in gozdar! Ko sem se rodil, sem gotovo prijel najprej za držalo od žage.

Zgaga, Ti imaš sanjske bukve, povej mi, kaj to pomeni: kadar spim in sanjam, Hribarja objemam, ker skupaj leživa, kadar spiva.

Pošiljam Ti tudi papirja, kakršnega nimaš v uredništvu. Pa izgrintaj, iz kakšnega lesa je.

Za danes končam. Oprostite mi napakam, včasih sem prehiter, pa naglost ni nikdar dobra.

Vsem prijateljem in čitateljem želim vesele velikonočne praznike, ravno tako uredništvu Glas Naroda!

Pečlar.

Cleveland, O.

Da se zanimamo za Poljanske kolone v Glasu Naroda, v katerih tako stvarno in vestno opisuje naš rojak, moj osebni prijatelj, Janez Batič, naj bo dokaz, da postanem naročnik Glas Naroda. Do sedaj sem imel gotove prijatelje, ki so mi vselej prinesli list takoj, kadar je bilo kaj poročanega v listu iz Poljanske doline, sedaj pa sem se namenil in končno sklenil, naročiti se nanj.

Ideja, da se tako poroča iz gotovega okraja Slovenije, je jako praktična in za nas v Ameriki naseljene Slovence jako pomenljiva. Sploh se ne spominjam, da bi bila v kakem slovenskem časopisju kdaj poprej dohajala do nas slična poročila, kot jih je baš sedaj naš Janez Batič pričel pošiljati. Jako priporočljivo bi bilo, da bi se naši slovenski časnikarji potrudili oziroma poiskali slične poročevalce v raznih krajih Slovenije.

Kot se razvidi iz poročil Janeza Batiča, je bila dosedaj Poljanska dolina še ne poznana raznim čitateljem lista. Kljub temu, da je okraj precej obširen in da se iz takih okrajev lahko d sti novosti poroča. Imamo pa še dosti drugih obširnih okrajev v Sloveniji, ki bi ne smeli zaostajati z raznimi poročili, za katere se bomo tudi Poljanci gotovo zanimali in spoznali okraje, katerih še do sedaj nismo poznali.

Sosednji okraj Poljanske doline, Žiri, je precej obširen in velikansko število naseljencev je odtam, ki bi radi izvedeli raznih novic. Nadalje se bomo jako zainteresirali za razne novosti iz raznih okrajev Gorenjske in Dolenjske, da se ne pozabi ogromnega števila naseljencev iz ribniškega okraja.

Zasledoval sem zadnje čase mnenja med tukajšnjimi rojaki, ko so čitali poročila John Batiča. Marsikdo se je izrazil, da želi sličnih poročil iz raznih drugih okrajev Slovenije. Torej ne želim in ne priporočam tega samo jaz, pač pa žele deloma tudi vsi drugi.

Nič drugega za danes! Ti, Janez v Žabji vasi, kjer si doma, pa pridno še nadalje poročaj razne novice iz Poljanske doline. Mi pa bomo z velikim zanimanjem čitali Tvoja poročila.

Janez Prostor.

ZALJUBLJENCA NA OLIMPU

V grški Makedoniji, v okolici svete gore Olimpa, se je pripetila zaljubljena zgodba, o kateri govori danes vsa Grčija.

Mladi pastir Cinikos iz Petre se je zaljubil v 15letno lepotico Georgijo, ki mu ni bila nenaklonjena. Toda njeni starši niso hoteli o pastirju nič slišati, ker so bili dekle namenili odličnejšemu snubaču. — Ko je Cinkos to zvedel in je videl, da se vršijo že neke priprave za poroko, se je dogovoril s svojo oboževanko in nekega dne sta pobegnila oba proti Olimpu, ki je v tem času še ves pokrit s snegom in ledom.

Dolge dni so starši dekleta iskali ubežnika vsepovsod, nazadnje so iz sorodnikov in znancev organizirali ekspedicijo, ki naj bi preiskala olimpske prepade in brezdna. Pot je bila kaj naporna, toda v višini 2500 metrov so v neki jami vendarle odkrili oba zaljubljenca, v njiju družbi pa štiri mladeniče, ki so jima pomagali na begu. Georgina se je morala vrniti k staršem. Cinika in njegove tovariše pa so postavili zaradi ugrabitve mladoletnega dekleta pred sodnike.

Kako se bo stvar iztekla, še ni znano. Bržkone ne bo prehudo, kajti podjetna Georgija se ni svojega pastirja še prav nič naveličala, nje bogatejši snubač pa je izgubil precej svojega poželjenja po njej.

Zoper hrbtobol

Najhitrejši način, da se iznebite hrbtobola, je, da vas kdo dobro namaže z ANCHOR Pain-Expeller baš tam, kjer vas boli. Pain-Expeller takoj prodre do sedeža bolečine in blažena odpomoč hitro sledi.

Imejte vedno steklenico Pain-Expeller v vaši hiši in namažite se takoj, kjerkoli vas boli.

Pri vseh lekarnarjih — 35c in 70c velikosti.

Samo pristni ima Sidro varstveno znamko.

PAIN-EXPELLER

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo
ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

Iz Jugoslavije.

Strahovalci Hrvatskega Zagorja.

6. marca dopoldne se je pred varaždinskim okrožnim sodiščem pričela razprava proti Lovru in Valentinu Andrašinjaku, Juriju Bolčeviču, Viktorju Pehardi, Slavku Buhinu, Josipu Košiču, Branku Štrleku in Mari Bolčevičevi. Vsi obtoženi razen Strleka in Mare Bolčevičeve so bili pred sodišče privedeni iz preiskovalnega zapora. Obtoženi so, da so bili člani nevarne razbojniške tolpe, ki je bila več let strah in trepet Hrvatskega Zagorja in ki ima poleg vlomov in tatvin na vesti tudi devet umorov. Brata Andrašinjaka ter Boličević in Peharda so bili po navedbi obsežne obtožnice voditelji nevarne tolpe. Vsi štirje so bili že ponovno kaznovani zaradi tatvin in raznih izgredov. Med preiskavo sta bila pojasnjena samo dva umora, dočim so ostali še vedno zelo zagonetni. Na razpravo je bilo pozvanih iz širše okolice okrog 40 prič. Prišlo pa je tudi toliko kmetov od blizu in daleč, da je bila razpravna dvorana natlačeno polna. Kakor se vidi, bo razprava trajala kakih 10 dni.

Od 9 umorov sta, kakor že rečeno, razjasnjena samo dva. Žrtvi teh dveh zločinov sta neki Dragutin Vrbanac in neki Ferdinand Pintarič. Vrbanac je bil član razbojniške tolpe, pri kateri sta imela brata Andršinjaka glavno besedo. Vrbanci so našli pred nekaj meseci umorjenega v gozdu Lukavec blizu Dolnjega Ladanja. Oba Andrašinjaka sa med preiskavo priznala, da so se pri delitvi plena po neki veliki tatvini skregali in stepli ter da je v tem boju padel Vrbanac, ki je skrit nekaj plena pred svojimi tovariši. Pozneje pa sta brata izpremenila svoje izjave v toliko, da je Vrbanca ubil neki Posavec, ki pa je pozneje izvršil samomor. Umor Ferdinanda Pintariča pa je dolgo časa ostal nerazjasnjen in sta o njem dala edina pojasnila brat Andrašinjaka, ki pa sedj tudi izpremenjata svojei zjave. Umorjeni Pintarič ni bil na najboljšem glasu. Tudi on je pomagal razbojnikom in tatovom, ki pa so naposled sklenili, da se ga odkrižajo, ker bi jih lahko ob prvi priliki izdal. Brata Andrašinjaka sta po navedbi obtožnice Pintariča neke jesenke noči v letu 1928 izvabila pod pretvezo nekega važnega pomenka na pokopališče v Maruševeu. Tam sta ga ubila, njegovo truplo pa sta skrila v grobnici pokojnega župnika Martinkoviča. Baje sta ž poprej, predno je prišel, odvzela nagrobno ploščo. Lovro Andrašinjak je orožnikom natančno opisal, kako je bil izvršen ta umor. Sedaj pa oba brata tudi ta zločin pripisujeta že umrlemu Posavcu. Zagovor je zelo naiven, kajti baš njuno priznanje je dovedlo do tega, da so v župnikovi grobnici našli truplo umorjenega Pintariča.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. Zajc, San Francisco, Cal. — Napišite kaj o tamkajšnjih delavskih razmerah in sporočite kaj slovenskih novic. Vse bomo z veseljem priobčili.

Peljite me od tod, jaz sem ga ubil.

Iz Karlovca poročajo: Orožniški patruelj v Utini se je posrečilo najti morilca pokojnega Jovana Mandiča, katerega so dobili mrtvega na cesti, ki vodi proti Karlovcu. Nedaleč od trupla je ležal Mandičev samokres, zato so mislili, da je Mandič izvršil samoumor. Večina članov preiskovalne komisije pa je bila mnenja, da je samomor popolnoma izključen, ker je bil Mandič zadet v sence in je nemogoče, da bi mogel po izvršenem dejanju vreči samokres tako daleč proč. Tudi je pokojnikova vdova izjavila, da Mandič ni imel nobenega povoda, da izvrši samomor, ker je bil premožen kmet, ki je v vasi užival velik ugled.

Orožniki so odločno vršili preiskavo, ki je rodila uspeh. V gozdu, nedaleč od ceste, na kateri so našli umorjenega Mandiča, so naleteli na ciganski šotor. V šotoru so orožniki našli sumljivega mladeniča, ki je bil čedno oblečen in ki je, kakor se je pozneje ugotovilo, dobro plačal cigansko gostoljubnost. Fanta so takoj aretirali in peljali proti mestu, kjer je bil najden Mandič. Čim bolj so se bližali temu mestu, tem bolj nervozen je postajal fant, ki je neprestano menjaval barvo lica. Ko so prišli do mesta, kjer se je v zmrznjenem snegu videlo še nekaj kapljic krvi, je fant silno prebledel. Še preden so ga orožniki kaj vprašali, se je udaril z roko po čelu in zaklical: "Odvedeite me odtod, jaz sem ga ubil — peljite me proč od tega kraja, sicer bom znorel . . ."

Pri zaslišavanju je mladenič izjavil, da se piše Nikola Saludžič, da je brezposelni mehanik. Pripovedoval je, da je pred kratkim prišel iz Belgrada, ker pa ni imel denarja, je sklenil, da bo kje vlomil, ali pa koga oropal. Od kmetov in ciganov je zvedel, da je Mandič bogat kmet in da se bo sam vračal s semnja v Karlovcu. Sklenil je, da bo Mandiča ubil in oropal. Počakal ga je v zasedi v družbi z nekim ciganom in je nenepričakovano skočil na Mandiča ter ga zgrabil za vrat. Na pomoč mu je priskočil tudi cigan, ki je Mandiča držal, medtem ko ga je Saludžič preiskoval. Našel je v njegovem žepu samokres in z njim ustrelil Mandiča. Nato je vrgel samokres proč ter odnesel listnico, v kateri je bilo 1700 Din. Skrival se je pri ciganih, katerim je dajal denar za njihovo gostoljubnost. Njegovega pomagača cigana Jovana Perkoviča so tudi aretirali in je takoj priznal, da je pomagal Saludžiču.

Proslava smrtne obsodbe.

V Sremski Mitrovici je prota Dragomir Radošević skromno proslavil svoj spominski dan, ko bi moral biti leta 1915 obešen, ker ga je preki sod obsodil na smrt, pa je bil po zaslugi generala Tošе Bekiča v zadnjem hipu pomiloščen. Radošević je bil aretiran, ker so mu očitali, da je dejal ponoči z lučjo znake srbski vojski v Mačvi onstran Save. Po zaslugi nekega ruskega oficirja, ki je zdaj v Jugoslaviji odvetnik, je bil obsojen na smrt na vešalih in smrtna obsodba je bila potrjena. Vešala so postavili pred pravoslavno cerkvijo in ob 10. dopoldne bi moral biti Radošević obešen. General Bekić je pa zvedel, da je bil obsojen samo na podlagi indicij in obrnil se je na princa Evgena, naj se smrtna obsodba razveljavi. To se je tudi zgodilo, kar je gil edinstven primer v avstrijski vojski.

Peter Zgaga

Stara devica se je pritoževala:

— Deset let sem bila zaljubljena v prav čednega fanta. Vedno mi je zatrjeval, kako me ima rad, po desetih letih me je pa kar naenkrat pustil na cedilu.

Prijateljica ji je pa takole zasolila:

— Da, z moškimi je že tako: pri nekaterih traja deset ali še več let, predno pridejo k pameti.

*

Operacija je huda reč. Ko ležeš na operacijsko mizo, ne veš, kje se boš prebudil: na tem svetu ali v daljni, neznani večnosti.

In tako se je zgodilo, da se je moral rojak podvreči hudi operaciji, ker mu je strašno po ušesih šumelo. Nekaj časa je skušal z molitvijo pregnati šumenje, ker pa molitev ni nič pomagala, je skušal s kletvino doseči svoj cilj.

No, tudi kletvina se ni obnesla. Edino sredstvo je bila operacija.

V tisti bolnišnici so bile bolniške strežnice usmiljene sestre in so se kar križale, ko so dragega rojaka, ki je bil že poosebljena kletvina, položili na operacijsko mizo ter ga panali po vseh predpisih.

Operacija je bila težavna. Kmalu bi bila usodepolna, kajti v poslopju preko ceste je medtem izbruhnil požar.

Kadilo se je in gorelo, zdravniki pa niso izgubili prisotnosti duha.

Rojak se je prebudil.

— Kje sem? — je vprašal s slabotnim glasom. — Kaj se vrši z menoj?

— Vse je dobro in srečno — mu je zatrdila usmiljena sestra. — Operacijo ste izvrstno prestali. V bolnišnici ste.

— Tako temno je tukaj.

— Da, jaz sem zagrnila okna — je pojasnila bolniška strežnica.

— Čemu pa?

— Ker je ogenj onkraj ceste. In sem si mislila: — Če se revež zbudi in zagleda ogenj, bo mislil, da ni operacije prestal, ampak da ga je kletvina privedla tja, kamor popravici spada.

*

V nedeljo zvečer je bil zaključen bazar v slovenski dvorani na Osmi v New Yorku.

Kdo je dobil zlato uro, ne vem. In mi ni znano, kdo je bil tako srečen, da je radio odnesel. Dobitki so bili vredni, in dosti jih je bilo.

Kolo sreče se je vrtelo skoro štirinajst dni neprestano, in se mi zdi, da so napravili prireditelji lep dobiček.

To je pa tudi cilj in svrha vsakega bazarja.

Prihodnja zabava newyorških Slovencev bo v soboto po veliki noči. Priredilo jo bo pevsko društvo "Slovan" v Kočevrkem domu.

Na Belo nedeljo bo pa banket in igra na Osmi. Pet društev bo praznovalo štiridesetletnico KSKJ.

Začetek bo torej dober in zabav ne bo manjkalo tekom poletja. Vsega bo dovolj.

Edinole polnočnega risa nam manjka in hudobe, ki bi nam z denarjem žepe nasula, da bi lahko zadostili vsem društvenim in narodnim dolžnostim.

Brez risa in hudobe pa pri najbolji volji ne bo šlo.

*

Iz gorenjega dela države New York mi poročajo, da bo imel Slovenski Dom na Danube Street v soboto dne 24. marca veselico s pojedino.

Gori bi se izplačalo iti, če bi ne bila pot tako salamensko dolga. V sedanjem času, ko ceste še niso kdovekaj, premaga razdaljo le tisti, ki ga srce vleče na daljavo dvestopetdesetih milj.

Prejšnjo soboto je zopet dva pritegnilo iz Little Falls v New York. No, pa če sta imela za popotnico tako kapljo kot sta jo meni prinesla pokusit, jima ni bilo sile.

Na dolgi vožnji sta iskala utehe v tropinci, v New Yorku ju je pa čakalo vroče in koprneče srce.

Mene sicer ob Mohawk reki nič podobnega ne čaka, toda v spominu so mi vse drugačne dobrote, po katere bi šel človek magari na konec sveta.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.75	Din. 100	Za $ 9.25	Lir 100
" $ 5.05	Din. 200	" $ 17.90	Lir 200
" $ 7.35	Din. 300	" $ 44.—	Lir 500
" $11.95	Din. 500	" $ 87.50	Lir 1000
" $23.25	Din. 1000	" $174.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	$5.00	morate poslati			$ 5.75
" "	$10.00	"	"		$10.85
" "	$15.00	"	"		$16.—
" "	$20.00	"	"		$21.—
" "	$40.00	"	"		$41.25
" "	$50.00	"	"		$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino $1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO —

$1.—,

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje $1.35.

KNJIGARNA 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street, New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. A. DOURLIAC:

VAŠKA CERKEV

"Gospodična Orbec!"

"Da, to sem jaz, gospod!"

Začudeno je pogledala obiskovalca. Čuden svat: čepico je bil potisnil na oči, se nenavadno nasmehnil in naglo dostavil:

"Zaradi torbice prihajam, ki je gotovo vaša!"

"Moja torbica! Oh! Vstopite, gospod, vstopite!" in na široko odpre vrata.

Vstopil je in preletel prostor z očmi. Več odprtih vrat je vodilo v sosedne sobe, v katerih očito ni bilo nikogar. Starka je vsa srečna odvedla prišleca v mali, udobno opremljeni salon. Po stenah je viselo nekoliko portretov, na mizi je ležal odprt album z razglednicami.

"Prinašate mi mojo torbico! Kako se mvam hvaležna, gospod!" Izvlekel je torbico iz površnika. Videti je bila dosti revna in ni ustrezala ravno zadnji modi, a razen predmetov za osebno uporabo je vsebovala še nekaj drobnarij, ki se jih vesele reveži: tobak, čokolado, sladkorčke, oranžo, molek in molitvenik. Stari in mladi, otroci, bolniki in beležniki so tu imeli vsaj svoj del, in dostikrat so se njihovi žalostni pogledi razvedrili, ko so jo videli. Ko je lastnica zagledala torbico, se je nežno nasmehnila in veselo pristavila:

"Ni lepa, a to je moja stara tovarišica in dar ljube prijateljice. Vse drobnarije, ki se nahajajo v njej, so darovi mojih hvaležnih dijakov. Zelo jih cenim in se vam iskreno hvaležna, da ste mi jih vrnili."

"Ali ne bi hoteli pregledati, gospodična, če je vse v redu?"

Starka se namrščí in položi torbico na mizo — rekoč:

"Sedite vendar, gospod!"

Hotela je, da ji pove, kje je našel torbico, odkodi prihaja — in mu postregla z likerjem. Mož je bil zmeden in je komaj odgovarjal na njena vprašanja, stiskajoč v žepu nož, prožeč na ugoden trenotek.

Prejšnji dan je bil našel torbico. Njena vsebina je bila več vredna, kakor pa sama. Mimo molka in obrabljenega molitvenika je bila tudi nekaj več vrednih predmetov, kakor zlat ščipalnik, posrebrena škatlja za bonbone, srebrna denarnica in podobno. Bilo je tudi nekaj denarja in par pisem. Vse je bil prebral. Bile so same prošnje za podporo.

Pogleda naslov: Avenue Breteuil, gosposki okraj! To je gotovo kaka stara bogatinka, zelo pobožna. To bi utegnil biti dober posel!

"Zloži vse stvari nazaj na prejšnje mesto," je ukazal svoji ženi, ki ga je proti svoji volji ubogala, "to je zgolj oglodana kost, celi okostnjak je vreden več!...."

"A če se bo branila?"

"Zmagam jo. Sicer pa — kdor ničesar ne poizkusi, tudi ničesar nima."

Ni se izpostavljal veliki nevarnosti v tem majhnem spodobnem salonu z zaupljivo staro gospodično, ki mu je postregla z dišečim likerjem. Izpraševala ga je o njegovih otroških letih, o njegovi materi.

Prikimaval je z glavo, a spomin na uničeno preteklost mu je prevzel dušo. Pa — saj ni bil prišel sem na pomenek! Naglo je vstal. Ona je sledila njegovemu zgledu, a nekako obotavljaje se.

"Storili ste mi veliko uslugo, gospod.... Rada bi se vam zahvalila, vaš dolžnik sem. Nisem bogata in gotovo tudi vi ne.... Sprejeti morete od mene majhno darilce za vašo staro mater, sestro ali prijateljico."

Ljubeznivo se je smehljala. Potem je vzela iz žepa ključe, odprla omaro in začela iskati po nekem predalu: Zdaj je bil čas! Obračala mu je hrbet.... treba mu je bilo samo stegniti roko.... Stal je negibno, stiskajoč v žepu morivno orožje. Ničesar se mu ni bilo treba bati. Nihče je ni mogel braniti. Kaj je čakal? Kaj je gledal?

V odprtem albumu na mizi je bila razglednica z majhno vaško cerkvijo: na eni strani šola, na drugi pokopališče.... Majhna župnija v podnožju hriba.... Tu se je bil učil čitati, tu je bil prejel prvo sveto obhajilo, tukaj počiva njegova mati.... Zdi se mu, da jo vidi stati med drevjem. Začuti roki, ki ga je bila vodila k božji pojedini in ki ga hoče zdaj obvarovati pred padcem v brezno....

"Ne!" je dejal z zamolklim glasom in odklonil dar ....Ne zahteva ničesar; zadovoljen je, da vidi njo zadovoljno.... in da je pokusil njen liker.... Ko je pa le silila in bila videti ožaloščena, ji reče:

"Dobro! Poklonite mi.... to razglednico, ki me spominja moje rojstne vasi.... farne cerkve.... in pokojne matere."

STARIŠI PO 20 LETIH NAŠLI SINA

Po vsem vzhodnem Sremu je vzbudil veliko zanimanje dogodek v vasi Jazki pri Zemunu. Še pred dvajsetimi leti je izginil štiriletni Svetolik Radivojev, ki se je te dni, po dvajsetih letih, nepričakovano vrnil k svojim staršem.

Leta 1914, ko je izbruhnila svetovna vojna, je odšel v vojno bogati kmet Milan Radivojev, oče štirih otrok. Nekaj dni nato je vdrla v Jazko madžarska orožniška patrulja, ki je preiskala vso hišo Radivojeva in jo končno zažgala. Najstarejši sin, 16-letni Pavel, je znosil svoje mlajše brate na vrt. Tam je takrat štiriletni Svetolik zaspal in med begom iz zažgane hiše so nanj čisto pozabili. Ko so orožniki videli, da se je vsa družina — tudi mati se je medtem vrnila iz vasi — rešila, so pobili vse razun matere, ki je pobegnila, in štiriletnega Svetolika, ki je spal v travi. Ko so orožniki pobili tri njegove brate, so vrgli njihova trupla v gorečo hišo, kjer so zgorela.

O Svetoliku se je izgubila vsaka sled. Starši, ki so preživeli vojno, so bili prepričani, da sin že živi in so ga povsod iskali. Dete je imelo brazgotino, po kateri bi ga lahko spoznali.

Ko se je tistega usodnega dne mali Svetolik na vrtu prebudil, je začel glasno jokati. To je slišal kmet Diklič, ki je prišel slučajno mimo. Ker se mu je otrok smilil, ga je vzel s seboj. Ker ni vedel, čigav je otrok in kako mu je ime, ga je imenoval Aleša. V svoji hiši ob Savi je Diklič najdenčka vzgojil in iz malega Aleša-Svetolika je postal velik in lep mladenič. Izučil se je tudi obrti. Dobri starček Diklič pa je nekega dne hudo zbolel in takrat je poklical k sebi Aleša in mu povedal, da on ni njegov oče, marveč, da ga je našel. Starček je kmalu nato umrl. Ko ga je Aleš pokopal, je začel iskati svoje prave starše. Starši so pa še vedno poizvedovali po svojem Svetoliku. In tako so se nekega dne slučajno srečali na Savi, ne da bi vedeli drug za drugega, kdo so. Med pogovorom je prišlo na dan, da sta ta mož in žena oče in mati navzočemu Alešu-Svetoliku.. To so ugotovili po brazgotini. Seveda je zavladalo nepopisno veselje. Po celih dvajsetih letih so našli starši sina, sin pa starše, in vsi so se veselo vrnili domov v Jazkd, kjer so slovesno proslavili ta ginljiv dogodek.

24-letni Svetolik večkrat obišče grob dobrega starčka Dikliča. Tam okrasi s svetlicami grob, moli in se hvaležno spominja starčkove dobrote.

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Cena 50c

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York, N. Y.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

NEMŠKI ZDRAVNIKI IN ZAKONSKI KANDIDATI

Urad za socialno politiko in rasno higieno v Berlinu ugotavlja, da so postavila nova načela o rasni higieni vse zdravnike pred nova vprašanja. Za zakonske kandidate je to še posebno važno, ker se bosta morala v bodoče ženin in nevesta podvreči zdravniški preiskavi.

Nemška vlada si prizadeva, da bi smela zdravnike v nekem pogledu odvezati poklicne molčečnosti. To je važno zlasti v primerih, ko gre za srečo in bodočnost potomstva. Nevesta in njeni starši bodo v prihodnje vedno obveščeni, če jim pretila po bodočem možu in zetu kakšna okužba.

KAKO JO JE BISMARCK ZAGODEL VILJEMU

Na Dunaju objavljena Maks. Gardenova zapuščina vsebuje naslednjo anekdoto iz onih daljnih let, ko je stal Bismarck še na višku slave, dočim je bil Viljem navaden pruski princ: prestolonaslednik je postal šele pozneje. Oba sta se srečala pri obedu v neki aristokratski hiši. Viljem je bil izredno vesel in zgovoren. Po svoji navadi je načel vedno nova vprašanja, in drugi sploh niso imeli prilike, da bi kaj pripomnili. Bismarck je pazno poslušal in ogledoval bodočega cesarja. Saj ni dvomil nihče že takrat, da ne bo Viljemov oče dolgo živel. Razgovor se je naposled zasukal okoli vprašanja, kaj predstavlja največjo življenjsko nevarnost. Viljem je nagovoril po vrsti vse navzoče, ki so morali dajati odgovore. Seveda so bili različni: izdaja, revščina, čustvenost itd. Naposled se je oglasil Viljem sam in zaklical: Gospoda! Najstrašnejšo nevarnost predstavlja le neumnost, navadna povprečna omejenost. Nobena bolezen ali poltenost, nobena veleizdaja ne zagreši več nesreč. "Gegen Dummheit kaempfen Goetter vergebens!" Zato me je vedno strah, če srečam bedaka na vodilnem mestu.... In vaše mnenje, gospod pl. Bismarck?" — Kancler je utrujeno prikimal: — "Tudi jaz popolnoma delim Vaše mnenje, Visočanstvo". A na tihem je komaj slišno zašepetal svoji sosedi, soprogi avstrijskega poslanika, ki nam je ohranil to poročilo: "Žalibog, je tudi mene nekoliko strah, ko ga gledam."

DELO DOBE
slamnikarice za izdelavo cenenih slamnikov.
Oglasite se pri:
Somers Bros Hat Company,
31 W. 21st St., New York, N. Y.

DELO DOBE
izvežbane šivalke na "box-mašini" pri moških slamnikih. Vprašajte pri:
Jacob Korber, Inc.,
588 Broadway, (8. Floor)
New York City.
(2x 21&22)

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

118

— Pa naj ga vzame! — je vzkliknil vitez, — naj ga vzame takoj, rajši, kot da bi me obsodil, ker bom prelomil svojo prisego. Naj me reši življenja, ki bi ga rad obsodil v večno nesrečo... Toda naj me nikar ne sili, da bi žrtvoval svojo ljubezen... naj me ne sili v to, kar smatra za onečaščenje samega sebe in kar bi bilo z moje strani strahopetnost... Lahko me pošlje v smrt, če se mu zahoče, to vem... In pripravljen sem... Toda ohranil bom vsaj do zadnjega trenutka čisto, neomadeževano ljubezen do tiste, ki... bo moja vdova... da, moja vdova, kajti pred bogom sem jo vzel za ženo!...

Mirno, odločno in toplo izgovorjene besede bi bile ob vsaki drugi priliki prepričale grofa, da ima vitez prav. Toda v divji jezi, ki je kipela v njem zdaj, se je vitezova gorečnost odbila od njegovega okamenelega srca.

Nobena mišica na baronovem obrazu ni pričala, da bi se oglašalo v njegovem srcu usmiljenje. Pustil je viteza, da je pokazal vse svoje navdušenje in ognjevitost, potem se je pa zadovoljil z odgovorom:

— Ne bo se govorilo, da je šel potomec rodbine Vaudrey v smrt zaradi lahkoživke!

— Gospod!

— Pravico imate moreti; toda k sreči sem poskrbel, da ta norost ne bo postala tako nevarna, da bi omadeževala čast vse rodbine.

— Kaj hočete reči s tem? — je vprašal vitez v strahu... Vsa kri mu je pritisnila v glavo in vzkliknil je:

— Ne dovolim vam govoriti tako... o tisti...

— Kako naj pa drugače imenujem deklino, ki je z nesramnostjo kurtizane zlorabila vašo dobrodušnost, vašo slabost?... Opozarjam vas ponovno, gospod, nikar ne žrtvujte svoje bodočnosti tej lahkoživki... In v ta namen sem ukrenil vse potrebno.

— Vi?... vi?

— Opiral sem se na svojo pravico glavarja družine in na svojo uradno moč.

Roger je hotel planiti naprej. Izbuljenih oči je od jeze in bolesti zamolklo kriknil. V glavi se mu je zavrtelo in vse mu zaplesalo pred očmi. Prišel je bil do skrajne meje razburjenja, za katero vidi človek vse rdeče... Kar je obstal...

In kot da se mu je oglasil sum, da ga hoče grof preizkusiti, je iztegnil drhteče roke in stopal počasi proti njemu. In z razburjenim glasom je dejal:

— Ah!... maščujete se, gospod grof, za drznost, ki sem vas z njo opozoril na... dolžnosti lastne časti in lastnega dostojanstva... No torej, zdaj, ko se je vam posrečilo spraviti me tako daleč, da ne vem več, kje se me glava drži... mi obljubite, da ne boste preganjali nesrečnega dekleta... Obljubite mi...

— Saj sem vam že povedal, — je odgovoril policijski ravnatelj počasi, — da sem jo poslal v družbo nji enakih stvorov, ki so zaslužili to sramotno kazen... Ponavljam vam, gospod: jezite se kolikor hočete... ta lahkoživka je v Salpetrieri... in tam bo čakala še strožje kazni.

Po teh brezsrčnih besedah je izgubil Roger vsako upanje, da bi mogel omehčati grofovo srce.

Ves iz sebe od bolesti se ni zavedal niti kaj dela, niti kaj govori. Liki prikazen se je pojavila pred njim Henrika sredi pokvarjenih deklet, zaprtih v Salpetrieri... Zdelo se mu je, da sliši nesrečnico, kako ga kliče na pomoč.

Stisnjenih pesti je planil k vratom in zaklical brezsrčnemu grofu:

— Osvobodim jo!... iztrgam jo iz kaznilnice, kjer ste hoteli poteptati njeno čast!... Rešim jo proti vaši volji... proti volji samega kralja!... pa čeprav bi moral postaviti vse na glavo, vse razbiti, vse streti pred seboj!

Planil je iz sobe. Picard je ostrmel, ko je zagledal svojega gospoda tako razburjenega in razjarjenega.

V trenutku, ko je hotel odgovoriti viteza, sta zadonela dva močna udarca zvonca.

Takoj se je pojavil na pragu častnik s gremi stražniki. Hitro so obkolili viteza in mu zastavili pot.

Prisopil je častnik in napovedal osuplemu vitezu v kraljevem imenu aretacijo. Vljudno mu je povedal, da ga mora odvesti v Bastillo.

Roger in Picard nista bila pripravljena na to spretno pripravljeno presenečenje policijskega ravnatelja.

Vitez je pahnil od sebe stražnike in skočil k vratom grofovega kabineta. Toda zaman je poskusil odpreti jih.

Udarci, ki mu jih je zadal grof, so bili tako strašni, da je izgubil vso razsodnost. Kričal je in razbijal po zaklenjenih vratih, toda vse je bilo zaman.

Končno je pa pristopil častnik in mu položil roko na ramo. Roger se je naglo obrnil, rekoč:

— Takoj grem z vami, gospod!... Dovolite mi samo naročiti vse potrebno slugi.

Častnik je s stražniki odstopil, da bi mogel vitez nemoteno govoriti vse potrebno s Picardom.

V kratkih besedah je Roger povedal slugi, kaj se je zgodilo. Povedal mu je tudi, da je Henrika v kaznilnici.

Picard je bil vidno ginjen.

— V kaznilnici! — je vzklikuil... to plemenito dekle!... V Salpetrieri... a naju, naju pa... v Bastilo... To je podlost, to je svinjarija!... Moj gospod, ubogi moj gospod!...

— Picard, — je dejal vitez, — na vsak način moraš priti do nje... videti jo moraš in govoriti z njo...

— Virdel jo bom in govoril z njo, — je odgovoril Picard odločno.

— Zvedeti mora, da sem zaprt in da je trenutno ne morem rešiti iz kaznilnice. Zve pa naj tudi, da je moj sklep trden, da ne bo nobena druga moja žena in da pripada moje srce, moja duša, moje življenje nji, pa naj bom svoboden ali vržen na dno najtemnejše celice Bastille!

— Zanesite se name, gospod vitez, — je odgovoril Picard globoko ginjen.

— Gospod, — je dejal potem vitez obrnjen k častniku, — pripravljen sem.

In pokimal je zadnjič Picardu ter odšel s stražo.

— — — —

Skozi okno svojega kabineta je gledal grof de Linieres, kako je vstopil njegov nečak v kočijo, ki naj bi ga odpeljala v Bastillo.

Čakal je, da je kočija oddrdrala, potem je pa odšel počasi proti hodniku, vodečemu h grofičnim sobanam.

Tisti hip so se ustavili nosači pred palačo... Diana je izstopila iz nosilce. In opotekajoč je odšla v palačo.

Služabniki so se presenečeno spogledovali, videč njena bleda, izmučena lica in plamteče oči.

Oprta na komornico je prišla grofica skoraj napol mrtva v svoje sobane.

Grof de Linieres jo je že čakal.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

NJEN VODNIK

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

38

In ves srečen opazi, da ga njene oči gledajo polne zaupanja. Niti najmanša senca mu ni kazala sreče te ure in njegovo srce se napenja iz hvaležnosti do dobre usode. V tej uri se je zaobljubil, da hoče biti zaščitnik in pomočnik obeh.

Henrik zopet sede v avtomobil in vozi dalje po zemlji Doxane. Tukaj je bila avtomobilska cesta v posebno dobrem stanju, kar je bila zasluga pokojnega Cedinega očeta. Pa tudi vsa okolica je bila skrbno obdelana. Cela pokrajina je bila še mnogo lepša in rodovitnejša in v Henriku je oživel poljedelski duh. Vozijo se mimo velikih gorečih in konjskih ranč, na katerih so pastirji drvili na neosedlanih konjih in pozdravljali svojo gospodinjo z mahanjem s svojimi širokrajnimi sombreros.

Tu ob cesti stoji tudi že tovarna za izdelovanje mehiške narodne pijače pulque, ki se pridetuje iz soka algav.

Med bananami in evkalipti so skoro skrite ležale vasi domačih Indijancev. Po veliki večini so lesene koče, le tu in tam je kaka zidana hišica. Pedro pripoveduje Henriku, da so na Doxani po veliki večini delavci Indijanci. Stanovali so v majhnih hišicah, katere je sezidal senor Nordau za gospodarskimi poslopji Doxane v precejšnji oddaljenosti od gospodarjeve hiše.

Povsod je bilo videti na polju delavce, in oskrbniki so dirjali na majhnih, brzih konjih od ene skupine delavcev do druge. Delavci so nosili široke hlače in za varstvo proti solncu široke sombreros.

Predno so prišli na Doxano, je bilo videti več majhnih in velikih farm. Doxana pa je bilo v okolici največje posestvo. To mnenje tudi pove Henrik Pedru. In Pedro se nasmeje in odgovori ponosno:

— Imamo največje in najbolj ponosno posestvo Tudi Mentorevo posetvo Sirena, ki meji na Doxano, ni tako veliko, četudi pride takoj za Doxano.

To pravi tako samozavestno, kot bi bil sam lastnik Doxane.

Čim dalje pridejo, tem radovitejši je svet. Henriku se dviga srce. Brinjevi grmi se košatijo po robeh in v gozdu se ovijajo okoli mogočnih dreves rastline z rdečim, modrim in višnjevim cvetjem. Mnogo je tudi oranžnih in citronovih grmov in med njimi rastejo lovorike, cedre, sladkorni trs, bombaž, kavni grmi, kakao in tobak; višje gori pa koruza in pšenica. Ko se zopet prepeljejo skozi hosto in pridejo na široko avtomobilsko cesto, zapazi Henrik na griču čudovito lepo, belo poslopje kot kak pravljični grad.

— Kaj je to? — vpraša Henrik radovedno.

— To je Doxana, senor.

Henrik globoko vzdihne. To ponosno, slikovito poslopje in velikansko posestvo mu prinese v spomin zavest, kako bogati morata biti njegovi gospodinji.

Najprej pelje cesta ob obsežnih industrijskih napravah; to je tovarna za sladkor. Kmalu zatem se v serpentinah vije cesta v hrib. Hiša Doxona je stala vrh hriba osemnajsto metrov visoko. Tako so imeli njeni stanovalci zelo zdravo podnebje. Brez vsake težave vozi avtomobil v klanec. Ko dospejo do vrha, se peljejo skozi velik park, ki je bil čudovito skrbno obdelan. Ves park je bil v duhtečem cvetju.

Vozijo se mimo malega jezera sredi parka. Na obrežju je lično kapališče, poleg katerega sta priklenjna dva ozka čolna. Tukaj je imel človek priložnost za kopanje in vožnjo s čolnom.

Za parkom in za visokimi drevesi so stala gospodarska poslopja, hlevi, garaže in stanovanje oskrbnikov in uradnikov, za njimi pa sredi drevja majhne hišice delavcev.

Glavno poslopje je izgledalo kot palača, ki je imela sicer samo dvoje nadstropij, toda je bilo zelo obsežno. Hiša je stala prav vrh hriba in je bilo mogoče videti proti vzhodu obsežno nižavo.

Na ploščati strehi hiše so bili šotori. Avtomobil vozi po cesti ob vrstah mango dreves do glavnih vrat, pred katerimi so bili že postavljeni uradniki, da pozdravijo vrnivšo se gospodinjo. Sredi širokih stopnic stojita dva gospoda ločena od drugih: senor Ombra, glavni upraviitelj in senor Alfonso Mentore, prijatelj in sosed Nordauovih in latnik hacijende Sirene ter prijatelj Cede, česar pa Henrik ni vedel.

Ko se avtomobil vstavi, pridejo gospodje po stopnicah, da pozdravijo obe dami in jima pomagajo iz avtomobila. Henrik ni mogel dovolj naglo stopiti iz avtomobila, da bi jima pomagal in tako je bil malo opažen.

Alfonso Mentora najprej podravi senoro zelo uljudno in nato z veselim obrazom Cedo. Henrik je moral gledati, kako je burno poljubljal njeno roko, je moral slišati, kako jasno ji je izraževal svoje občutke, da je zopet enkrat doma in kako ji je očital, da mu ni niti s kako razglednico sporočila, kje se je mudila od časa do časa.

Henrika pa je najbolj vznemirjalo, da sta se Alfonso in Ceda tikala in sta govorila zelo zaupljivo. Naenkrat se mu zazdi, da se mu je umaknilo solnce njegovega življenja, kot da se nahaja ta svet v globoki senci. Mož, ki je imel pravico reči Cedi "ti", jo ognjevito pogledovati in ji poljubljati roko in se ji ljubeznjivo smejati, to more biti samo ženin s posebnimi pravicami, mogoče celo njen zaročenec.

Sicer ni nikdar slišal, da je Ceda zaročena, toda po njegovem mnenju ta možnost ni bila izključena. Vedel je samo, da je bil senor Mentora sosednji lastnik hacijende in prijatelj družine in kot takega se je senor Mentora v svojih zrelih letih tudi smatral. Sedaj pa je Henrik v njem spoznal mladega, elegatnega in zelo prikupljivega gospoda. Henrik je občutil iste bolečine, katere je občutila Ceda na železniški postaji v Berlinu, ne da bi Henrik o tem kaj vedel.

Drugi mož, senor Ombra, je bil nekaj nad štirideset let. Bil je visok, suh, imel je zelo izrazito zarezan obraz, ki je izdajal njegovo pokoljenje po Indijancih. Imel je ostre, bodeče oči temne barve. Oblečen je bil v slikovito domačo obleko s srebrno pretkanimi jahalnimi hlačami, kratkim jopičem, pa mnogimi srebrnimi gumbi, poleg tega pa je imel velik, svetel klobuk, sombrero, ki ga je sedaj držal v roki. Okoli klobuka je bil ovit zlat trak.

Hernik si tega moža ostro in zelo pazno ogleda. Slišal je, da ga senora kliče senor Ombra in znano mu je bilo, da je bil to glavni upravitelj hacijende. In ker mu je senora povedala, da temu oskrbniku ne more zaupati, ga je tajno opazoval z velikim zanimanjem, četudi je bila njegova pozornost obrnjena bolj na Mentoro. In opazil je, da je v očeh Ombre včasih zabliščalo, kot bi bil na preži. Takoj je izprevidel, da mora imeti nanj pazno oko.

Proti sebi ni mogel zatajiti, da je bil senor Mentora zelo prikupljiv in vsled tega se je tembolj dvigala njegova ljubosumnost.

Slednjič se senora spomni na Henrikovo navzočnost.

(Dalje prihodnjič.)

BOJ ZA POLARNE KRAJE

V Kanadi in Rusiji se vršijo ta čas velike priprave za odločilni boj, ki se bo bojeval v letošnjih poletnih mesecih za Arktido. To ne bo krvav boj topov, plinskih bomb, pušk in nožev, temveč tekmovalni boj poguma in organizacije.

Sicer obstoji dogovor, po katerem pripade posamezni državi tisto ozemlje Arktide, ki leži v kotu njenih skrajnih severnih poldnevnikov, a odkar vemo, da to ozemlje ni ozemlje, temveč vodna puščava z mnogimi, večinoma neodkritimi in neraziskanimi otoči, ta formalni dogovor nima več veljave. Velja samo vztrajnost in uspeh, ki ga beležijo raziskovalci v vztrajnem odkrivanju novih arktičnih predelov, ki jih osvajajo za svoje dežele. In ne gre samo za osvojitve iz ekspanzijskih momentov, temveč iz tega razloga, ker domnevajo ogromne naravne zaklade na površini 3 in pol milijona kvadratnih kilometrov, ki je okrog severnega tečaja še niso raziskali.

Ta naravna bogastva utegnejo imeti nekoč še velikansko vlogo v svetovnem gospodarstvu, zato je razumljivo, da si ji hočeta zasigurati predvsem obe državi, ki jim ležita najbližje. Danes vemo, da je okrog severnega tečaja mnogo zlata, železa, premoga in kamenega olja, morja niso tako prazna, kakor smo mislili nekoč, temveč polna rib in drugih živali ter plavajočega lesa, a v zadnjih časih so odkrili tu tudi velika velika ležišča radija.

Rusi delajo na vse pretege, da bi si osvojili čim več teh zakladov. Z brezobzirnostjo, ki kažejo pri vseh svojih eksperimentih, prodirajo tudi tu naprej. Posamezno človeško življenje ne šteje nič, uspeh je vse. Stalin sam je dejal, da mora postati Arktida — Sovjetska Arktida.

In v tem je cilj. V imenu tega cilja so v preteklem letu sovjetske ladje plule mimo ruske arktične obale skozi Beringovo cesto do Vladivostoka. Spremljala so jih letala. 80.000 km so opravile ladje po morju, 70.000 km razne ekspedicije po kopnem, 25.000 km letala po zraku. Rusija je v Arktidi ustvarila cela nova mesta. Tako šteje Igarkaja ob Karaškem morju danes že 15.000 prebivalcev in mesto Nova Zemlja je že dograjeno ter čaka tisočev ljudi, ki jih bo vlada napotila tja. Ob vsej severni ruski obali so nastala nova oporišča za ladje in letala. V Nansenovi deželi so pravkar dovršili najsevernešjo brozžično postajo na svetu, ki jo je slišati do Antarktide. Celo na Wranglovem otoku so osnovali stalno, oporišče z vremenoslovno in radijsko postajo itd.

Kanada vrši nasproti temu svoje delo tako rekoč v civiliziranejši obliki. Izogiba se človeškim žrtvam in prodira počasoma. Navlic temu niso njeni uspehi nič manjši. Na njenem arktičnem ozemlju, ki meri skoraj 2 milijona kvadratnih kilometrov, živi sicer samo 13.000 ljudi, toda ti ljudje so z letali in brezžičnimi valovi v stalnih stikih s civilizacijo. Vsako leto se zgradi kopico novih brezžičnih postaj, kakor tudi ladijskih oporišč, iz katerih se redko naseljeni pionirji oskrbujejo z živili, zdravili, pridobitvami civilizacije. Kanada ima tu že svoj najsevernejši rudnik na svetu in pridobiva radij ob Velikem Medvedjem otoku. Njene redne letalske progre gredo severneje nego ruske. V laboratorijih v Ottawi je uspelo vzrediti vrsto žita, ki je sposobna dozoreti celo v kratkem poletju Arktide. Iz Amerike je Kanada uvozila v Arktido 3000 severnih jelenov, da si ustvari z njimi nov vir dohodka. Odkrila je v teh ozemljih tudi nekoliko rek, ki so za kratek čas proste ledu in jih misli izkoristiti za proizvajanje električne energije.

Tako nastajajo na daljnem severu nova gospodarska in kulturna središča v žilavi borbi z elementi. Katera metoda je pri tem uspešnejša, ruska ali kanadska, to se pa danes še ne da povedati. Človeštvu služita gotovo obe.

SLONOKOŠČENO PALAČO SO ODKRILI

Kakih 60 razbitih kosov zrezljane slonove kosti, to so ostanki čarobne slonokoščene palače, ki je po izpričevanju svetega pisma stala v Samariji in je bila last kralja Ahaba in njegove zlobne žene Jezebele. Te drobce so razstavili v muzejih v Palestini, na Angleškem in v Ameriki in ti so edini dokazovali, da je pričevanje svetega pisma, o katerem so hoteli nekateri posvetni učenjaki dvomiti, resnično. Zdaj se je še posrečilo izkopati ostanke Ahabove prestolnice. Pokazalo se je, da je Ahabova palača stala na vrhu samarijskega griča. Obdana je bila z velikim dvoriščem, okoli katerega se je vilo debelo zidovje. Na severni strani so odkrili več tisoč slonokoščenih koščkov. Večino teh je že pokvaril ogenj. Raziskovalci menijo, da so ti koščki tvorili okras Ahabovega prestola, nadalje, da so bile z njimi okrašene tudi mize in ležišča. Vse to je bilo okrašeno še z vložki iz zlata in barvanega stekla. Samo 40 koščkov slonove kosti se je še dobro ohranilo.

Prav tako so našli ostanke izrezljanih podob, ki prikazujejo razne egipčanske motive, kakor bogove, cvetlico lotos in palme. Nekateri koščki so slabo izrezljani in kažejo, da so delo manj sposobnih rok, to je domačinov. Drugi umetniki so bili iz Egipta.

Verjetno je, da je bila oblika okraskov, ki so krasili Salamonov tempelj v Jeruzalemu, prav takšna, čeprav je ta za stoletje starejši kakor Ahabova palača. Okraski iz slonove kosti, ki so jih našli na razvalinah te palače, se namreč povsem strinjajo s popisom levov, volov in kerubinov in lilijastih venčev, s katerimi je bil okrašen Salamonov tempelj.

KRAVA PREMAGALA VOLKA

Iz Zgornje Koše poročajo, da se je pojavilo na planini Medvedjici krdelo volkov. Krava kmeta Miloša Obradoviča je ostala s teletom na planini in zjutraj jo je šel kmet iskat. Zelo se je začudil, ko je prišel do nje. Krava je namreč tiščala z rogovi, k bukvi prebodenega velikega volka, kraj nje je pa mirno stalo tele. Volk je bil napadel tele, krava se mu je pa postavila po robu in je volka nabodla na roge.

ANGLIJA BREZ VODE

Prvič v novejši zgodovini grozi Angliji pomanjkanje vode. Stvar je tem resnejša, ker na Angleškem že dolgo ni bilo dežja in je bila tudi zimska moča skromnejša kakor po navadi. Lansko poletje je bilo v Angliji zelo suho, jesen in zima nič manj in tako se naravni rezervoarji vode krčijo, da postaja položaj v mnogih mestih kritičen.

Reke so se povečini izsušile in mnogo krajev na deželi je bilo primoranih uvesti racioniranje vode. Ponekod prevažajo vodo iz občine v občino, toda to je le začasen pripomoček. So celo kraji, kjer vodo prodajajo. Med mesti sta v tem pogledu najbolj ogroženi Manchester in Liverpool. V grofijah, kjer je razvito poljedelstvo, so že zdaj v velikih skrbeh za bodočnost. Vlada si na vse načine prizadeva, da bi pomagala prebivlastvu iz te zadrege.

HUDIČEVA MORSKA KAČA

Saj smo že pisali, da hoče vsaka dežela svojo morsko kačo! Tako poročajo iz Durbana v južni Afriki, da so v Sambesiju opazili podobno zverino. Ko je stotnik J. J. Reynard, ki nadzira naprave ob slapu Victoria, prispel v Durban, se ni prav nič začudil, ko so mu pričeli pripovedovati o zmaju v Loch Nessu. Izjavil je, da podobna žival živi tudi v Sambesiju in da so jo večkrat videli v bližini "Hudičevega slapa", po tem se tudi zmaj imenuje. Stotnik Reynard je dejal, da je žival najmanj 15 metrov dolga, da ima razmeroma majhno glavo in črno telo. Videli so jo najmanj že štirje Evropci. Mr. Victor Pare, ki živi že 13 let v Sambesiju, je žival že dvakrat videl in z začudenjem opazoval, kako velika je. V ostalem domači prebivalci prisegajo, da ta žival v resnici živi. On jo celo častijo po božje.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane $7. V Italijo lista ne pošiljamo.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

24. marca:
Ile de France v Havre

28. marca:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

29. marca:
Olympic v Cherbourg

31. marca:
Bremen v Bremen
Volendam v Boulogne
Rex v Genoa

3. aprila:
Champlain v Havre

4. aprila:
Albert Ballin v Hamburg
Pres. Roosevelt v Havre

5. aprila:
Berengaria v Cherbourg

7. aprila:
Paris v Havre
Europa v Bremen
Saturnia v Trst

11. aprila:
Washington v Havre
Statendam v Boulogne sur Mer
Aquitania v Cherbourg

13. aprila:
Majestic v Cherbourg

V JUGOSLAVIJO
Preko Havre
NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU
ILE DE FRANCE
21. MARCA
11. Aprila — 5. Maja
PARIS
7. Aprila — 28. Aprila
CHAMPLAIN
3. Aprila — 21. Aprila
NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE
Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščene agente
Slovenic Publishing Co.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th St., New York City, N. Y.
FRENCH LINE

14. aprila:
Conte di Savoia v Genoa
Ile de France v Havre

18. aprila:
President Hardingg v Havre
Deutschland v Hamburg

20. aprila:
Mauretania v Cherbourg
Rotterdam v Boulogne sur Mer

21. aprila:
Bremen v Bremen
Champlain v Havre

25. aprila:
Berengaria v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
Manhattan v Havre

27 aprila:
Olympic v Cherbourg

28. aprila:
Veendam v Boulogne sur Mer
Europa v Bremen
Rex v Genoa
Paris v Havre

2. maja:
Aquitania v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
President Roosevelt v Havre

4. maja:
Majestic v Cherbourg
Volendam v Boulogne sur Mer

5. maja:
Ile de France v Havre
Roma v Genoa

9. maja:
Washington v Havre
Bremen v Bremen

12. maja:
Champlain v Havre
Berengaria v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

15. maja:
Europa v Bremen

16. maja:
Deutschland v Hamburg
Lafayette v Havre

18. maja:
Statendam v Boulogne sur Mer
Olympic v Cherbourg

19. maja:
Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Saturnia v Trst

23. maja:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

25 maja:
Veendam v Boulogne sur Mer
Majestic v Cherbourg

26. maja:
Bremen v Bremen
Rex v Genoa
Berengaria v Cherbourg

30. maja:
Albert Ballin v Hamburg
President Roosevelt v Havre

1. junija:
Europa v Bremen
Volendam v Boulogne

2. junija:
Champlain v Havre
Vulcania v Trst

6. junija:
New York v Hamburg
Washington v Havre

8. junija:
Olympic v Cherbourg
Statendam v Boulogne

9. junija:
Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

12. junija:
Bremen v Bremen

13. junija:
Lafayette v Havre
Deutschland v Hamburg

16. junija:
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg

18. junija:
Europa v Bremen

20. junija:
Hamburg v Hamburg
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre

22. junija:
Veendam v Boulogne

23. junija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

27. junija:
Aquitania v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Olympic v Cherbourg

28. junija:
Saturnia v Trst

29. junija:
Statendam v Boulogne

30. junija:
Paris v Havre
Bremen v Bremen

3. julija:
Lafayette v Havre
New York v Hamburg

4. julija:
Washington v Havre

5. julija:
Berengaria v Cherbourg

6. julija:
Majestic v Cherbourg

7. julija:
Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Europa v Bremen

11. julija:
Deutschland v Hamburg

13. julija:
Olympic v Cherbourg

14. julija:
Aquitania v Cherbourg
Vulcania v Trst

15. julija:
Champlain v Havre

17. julija:
Bremen v Bremen

18. julija:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

20. julija:
Statendam v Boulogne

21. julija:
Paris v Havre
Rex v Genoa

24. julija:
Europa v Bremen

25. julija:
Albert Ballin v Hamburg

27. julija:
Majestic v Cherbourg

28. julija:
Ile de France v Havre

Spomladanski Skupni Izleti:

ILE DE FRANCE, 5. MAJA v Havre
Karta do Ljubljane $117.54; za tja in nazaj $206.50

BREMEN, 10. MAJA v Bremen
Karta do Ljubljane $122.24; za tja in nazaj $211.50

BERENGARIA, 12. MAJA v Cherbourg
Karta do Ljubljane $119.24; za tja in nazaj $206.50

ILE DE FRANCE, 26. MAJA v Havre
Karta do Ljubljane $117.54; za tja in nazaj $206.50

BERENGARIA, 26. MAJA v Cherbourg
Karta do Ljubljane $119.24; za tja in nazaj $206.50

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. *Priglasite se takoj za navodila na:*

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

pesmi in poezije

AKROPOLIS IN PIRAMIDE ..... .80
AZAZEL, trdo vez. ..... 1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez.... 1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez ..... .40
KRAGULJČKI (Ulva) ..... .65
trdo vezano ..... .80
MOJE OBZORJE (Gangl) 1.25
NARCIS (Gruden), broširano ..... .30
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez. .35
SLUTNJE (Albercht), broširano .30
POHORSKE POTI (Glaser), broš..... .30
STO UGANK (Oton Župančič) ..... .50
VIJOLICA (Pesmi za mladost) ..... .60
ZVONČKI. Zbirka pesmij za slovensko mladino.) Trdo vezano ..... .40
ZLATOROG, pravljice, trda vez ..... .60

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1934? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES